

beløber Overskridelserne sig til 156,191 Kr. 69 Øre. Om disse Overskridelser udtaler Statsrevisionen følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse: „Som Forholdene foreligger, har der hverken i Lovgivningen paa dette Omraade eller finansielt været nogen Hjemmel for Udgivelsen af det Beløb . . . . . hvormed Bevillingen er overskredet“. Disse Ord udtales med Hensyn til Overskridelsen vedrørende Løjtnantslønningerne. Men lignende Udtalelser er fremsat ogsaa med Hensyn til de andre Overskridelser. Statsrevisionens 4 Medlemmer tilhører jo tre forskellige politiske Partier, Højre, Regeringsvenstre og Radikale, og alle har de, uanset politisk Partistilling, været enige om at fordømme dette Forhold. Det forekommer mig, at Folketinget maa gøre det samme. Naar der er bevilget saa uhyre store og saa rigelige Beløb, som Tilfældet har været, er det Ministerens Pligt at holde sig indenfor disse Bevillinger og ikke overskride dem. Skal de overskrides, ved den højtærede Minister jo meget godt, hvilken Vej han har at gaa, nemlig at henvende sig til Lovgivningsmagten og paa Tillægsbevillingsloven faa den nødvendige Tillægsbevilling.

For øvrigt skal jeg ikke ved denne Lejlighed gaa ind paa Enkeltheder i Finansloven. Der har ogsaa været ringe Tid til det; den højtærede Formand har kun levnet os en Dag dertil. Jeg skal ikke gaa i Rette med den højtærede Formand herom, det kunde vist heller ikke nytte mig noget; jeg ved jo, at den højtærede Formand er en Mand, som gerne vil have noget ud af Tiden, og det kan vi jo for saa vidt være enige med ham i; jeg anser det ogsaa for heldigt, om vi kunde fremskynde Rigsdagens Arbejde, saaledes at vi kunde slutte omkring den 1. April, og der kunde blive god og rigelig Tid til at foretage den Agitation, som maa og bør foretages i Anledning af de forestaaende Valg, der jo senest vil komme i Maj Maaned næste Aar. Derimod vil der ved Finanslovens anden Behandling blive Lejlighed til at komme ind paa Enkeltheder. Da vil vi fra Socialdemokratiets Side som sædvanligt stille vore Ændringsforslag og søge at forbedre Finansloven, saa vidt det er os muligt.

Men Finanslovbehandlingerne i Aar vil vel nok blive overskygget af de Forhandlinger, som vil komme vedrørende Forfatningsspørgsmaalet, og angaaende dette store Spørgsmaal har jo Socialdemokratiet allerede klart betegnet sin Stilling

gennem de Lovforslag, som blev indbragt fra vor Side for et Par Dage siden. Jeg kan, hvis det er den højtærede Regerings Agt at tilstræbe en Forfatningsændring, som gaar ud paa at anerkende den lige og almindelige Valgret, og hvor alt, hvad der hedder privilegeret Valgret, fjernes fra vor Forfatning, tilsige den højtærede Regering Socialdemokratiets bedste Støtte. Men er det derimod Regeringens Agt at forhale denne Sag, som den har gjort i de foregaaende Aar, eller indlade sig i Kompromisser, Forlig med Højre, ja, da vil vi fra vor Side staa som bestemte Modstandere af, at saadanne Forlig maatte komme i Stand.

Zahle: Der vil jo ikke fra dette Tings Side gennem en Vedtagelse blive givet noget Svar paa Trontalen, og det er derfor kun naturligt, at vi, som i Dag har Ordet paa vore Partiers Vegne her i Salen, tager Trontalen til Udgangspunkt for de politiske Betragtninger, som vi her ønsker at anstille. Og jeg kan da sige, at det radikale Venstre har med Glæde hørt den Trontale, som blev holdt her i Salen. De Ord, som i Trontalen blev fremført om Forfatningsforandringen, var naturligvis i sig selv forsigtigt valgt og noget svævende, men det var nødvendigt paa et Tidspunkt, hvor Ministeriet endnu ikke havde formet det Grundlovsændringsforslag, som det forventes, at Ministeriet vil fremsætte her i Tinget. Men desuagtet indeholdt Trontalen Ord og Tilkendegivelser, som vi fra vor Side hilser med megen Glæde, nemlig at 2 Tempi-Politikken eller -Taktikken er opgivet. Thi naar der i Trontalen siges, at det kan forventes, at der i den nærmeste Tid fra Ministeriets Side vil blive fremsat et Forslag til en Grundlovsændring, som tilsigter at ændre Valgrundlaget baade for Folketinget og Landstinget, saa maa denne 2 Tempi-Taktik være endelig opgivet baade fra Ministeriets og fra Ministeriets Partis Side. Vi har ogsaa set, at den Politiker, som ivrigt har gjort sig til Talsmand for denne Politik, i den sidste Tid, skønt for øvrigt kun med et Suk og meget sent, synes at have opgivet den. Saa maa man haabe, at den er endelig borte. Det glæder os, thi vi kan ikke tænke os nogen anden Hensigt med at vælge denne Taktik end den at forhale hele Forfatningssagen. Jeg maa for øvrigt sige, at jeg maa forbavses over, at et Parti som det, der kalder sig Venstre, ikke valgte denne Politik, der var en tilsyneladende Venstrepolitik, for jeg synes, at den Fremgangsmaade